

Sina puhas, Sina waga hing!" ütles wali õpetaja.

"Siis tule minuga!" ütles surnu-wari. "Meile on iseäralist wõimu antud. Minu kõrwas kõitudes peased Sina igale poole, kuhu Sinu mõtted tahawad. Inimestest nägemata peafeme meie salamatesse nurladesse. Aga esimata ja ojawa käega pead Sina selle patuse peale tähendama, kes igawese piina osaline on, ja enne esimest kule-laulu peab tema leitud olema."

Ja kiirest, nagu mõtetest lantud, jõudsiwad nemad suurde linna, ja majade seinadest läikisiwad surma-pattude nimed tule-tähtedega nende filmi: Rõrkus, ihnus, joomus, lihahimu — kõit see pattude seitse-karwaline pael.

"Ja seal, kuidas arwasin, kuidas teadsin, seal elawad igawese tule osalised!" ütles wali õpetaja. Nemad seisiwad uhke, tuledest särawa maja ees, kus laiad trepid kalli waepadega laetud oliwad ja uhkeist die-ehetest lehtasiwad, kus tantsumängud läbi pidu-saali kõlasiwad. Seal seisis ülemeeline uskshoidja, siidiga ja sammetiga laetud, suur hõbetatud lepp käes.

"Meie pidu on Kuninga pidu sarnane!" ütles tema ja pööris ennast tungiwa rahwa-hulga poole nulisja peal. Pea-laest warwani paistis temast kõrklew mõte wälja: "Wilets halv-rahwas, kes läbi

usse wahib, minu wasta olete kõit waejed kall-fakad!"

"Rõrkus!" ütles surnu-wari, "kas näed teda?"

"Seda?" kostis õpetaja. "Ja, mina näen teda, aga tema on sõge, tema on üks wilets halplane, keda igawese piina sisse ei tõulata!"

"Üks halplane!" kostis sala-häääl läbi kõrkuse maja, keda oliwad nemad seal kõit. Ja nemad lendasiwad ihnuse tühja seinade wahete, kus luu-kuiwetanud, külma wäristatud wana-mees ennast nälgas ja jänus, kõige oma mõtetega kulla külge küüsi-stas." Nemad nägiwad, kuidas tema nagu tõbe tujus oma wiletsa aseme pealt kargas ja üht lahtist kiwi seinast wälja kiskus. Seal seisiwad kulla-tükid wana juka sees. Tema katsus wärisewa käega oma nartakat riidet läbi, kuhu kulla-tükid sisse sümeldud oliwad, ja tema niis-ked sõrmed wabiseisiwad.

"Tema on haige," ütles õpetaja. "See on waimusegadus, rõõmuta waimu-segadus, täidetud otjata hirmuga ja kurja une-nägudega!"

Nemad lahustiwad rutuga ja seisiwad kurjategijate õõ-asemete kõrwas, kus need kõrwuti, külge külge wasta, magasiwad. Nagu kuri metsaline kargas üks nendest unest üles; koleda häälega karjudes tõukas tema oma terawa küünarnukiga jelttimeest. Uniselt pööras see ennast ümber: